

सोमदत्तस्त्वसन्मान्तो दृष्ट्वा केतुं निपातितं । शैनेयं पञ्चविंशत्या सायकानां समाचिनोत् ।
 सात्वतोऽपि रणे क्रुद्धः सोमदत्तस्य धन्विनः । धनुश्चिच्छेद समरे क्षुरप्रेण शितेन च ।
 अथैनं रुक्मपुङ्गवानां शतेन नतपर्वणां । आचिनोत्तं महाराज भग्नदध्निवोरगं ।
 अथान्यद्भनुरादाय सोमदत्तो महारथः । सात्यकिं हृदयामास शरवृष्ट्या महाबलः ।
 सोमदत्तश्च संक्रुद्धो रणे विव्याध सात्यकिः । सात्यकिश्चेपुजालेन सोमदत्तोऽभ्यपीडयत् ।
 दशभिः सात्त्वतस्यार्थं भीमोऽहन् बाह्निकात्मजं । सोमदत्तोऽप्यसन्मान्तो भीममार्च्छच्छतैः शरैः ।
 ततस्तु सात्त्वतः क्रुद्धो हेमदण्डं नवं दृढं । मुमोच परिधं घोरं सोमदत्तस्य वचसि ।
 ॥ ११ ॥ तमापतन्तं वेगेन परिधं घोरदर्शनं । द्विधा चिच्छेद समरे प्रहसन्निव कौरवः ।
 स पपात द्विधा क्षिन्न आयसः परिधो महान् । महीधरस्त्वेव महाच्छिखरं वज्रताडितं ।
 ततस्तु सात्यकोराजन् सोमदत्तस्य संयुगे । धनुश्चिच्छेद भस्मेन हस्तावापञ्च पञ्चभिः ।
 ततश्चतुर्भिश्च शरैस्त्वं तान् तुरगोत्तमान् । समीपं प्रेषयामास प्रेतराजस्य भारत ।
 सारथेऽथ शिरः कायात् भस्मेनानतपर्वणा । जहार रथशार्दूलः प्रहसन्निव भारत ।
 ततः शरं महाघोरं ज्वलन्तमिव पावकं । मुमोच स्वर्णपुङ्खं तं तैलधौतं शिलाशितं ।
 स विमुक्तो बलवता शैनेयेन शरोत्तमः । घोरस्तस्योरसि विभो निपपाताशु श्येनवत् ।
 सोऽतिविद्धो बलवता सात्त्वतेन महारथः । सोमदत्तो महाराज पपात च ममार च ।
 तं दृष्ट्वा निहतं तत्र सोमदत्तं महारथं । तावका रथवंशेन युयुधानमुपाद्रवन् ।
 पाण्डवाश्च महाराज सह सर्वैः प्रभद्रकैः । महत्या सेनया सार्द्धं द्रोणानोकमुपाद्रवन् ।
 ततो युधिष्ठिरः क्रुद्धो भारद्वाजस्य सैनिकान् । शरैर्विद्रावयामास भारद्वाजस्य पश्यतः ।
 सैन्यानि द्रावयन्तश्च द्रोणो दृष्ट्वा युधिष्ठिरं । अभिदुद्राव वेगेन क्रोधसरत्तलोचनः ।
 ततः सुनिशितैर्वीणैः पार्थं विव्याध सप्तभिः । युधिष्ठिरोऽपि संक्रुद्धः प्रतिविव्याध पञ्चभिः ।
 सोऽतिविद्धो महेष्वासः सृक्कणो विलिहन्मुहुः । युधिष्ठिरस्य चिच्छेद ध्वजं कार्मुकमेव च ।
 ततो विधत्वा त्वरितस्त्रराकाले नृपोत्तमः । अन्यदादत्त वेगेन कार्मुकं समरे दृढं ।
 ततः शरसहस्रेण द्रोणं विव्याध पाण्डवः । साश्वसूतध्वजरथं तदद्भुतमिवाभवत् ।
 ततो मुहूर्तं व्यथितः शरघातप्रपीडितः । निषसाद रथोपस्थे द्रोणो ब्राह्मणपुङ्गवः ।
 प्रतिलभ्य ततः संज्ञां निश्चसन्नुरगो यथा । क्रोधेन महताविष्टो वायव्यास्त्रमथासृजत् ।
 असन्मान्तस्ततः पार्था धनुरादाय वीर्यवान् । तदस्त्रमस्त्रेण रणे स्तम्भयामास तस्य तु ।
 चिच्छेद च धनुर्दीर्घं ब्राह्मणस्य च पाण्डवः । अथान्यद्भनुरादाय द्रोणः चत्त्रियमर्दनः ।
 तदप्यस्य शितैर्भस्मैश्चिच्छेद कुरुपुङ्गवः । ततोऽब्रवीद्वामुदेवः कुन्तीपुत्रं युधिष्ठिरं ।
 युधिष्ठिर महाबाहो यत्त्वां वक्ष्यामि तच्छृणु । उपारमस्व युद्धात्वं द्रोणाद्भारतसत्तम ।
 यतते हि सदा द्रोणो ग्रहणे तव संयुगे । नानुरूपमहं मन्ये युद्धमस्य त्वया सह ।